

Νέα τινὰ ἔργα τῶν κωμειδωλλίων λεγομένων ἀνε-
διδάσθησαν ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ὥς εἴπομεν καὶ ἐν τῇ
προτέρᾳ ἡμῶν Ἐπιθεωρήσει, ἀνευ ἀξίας, ἀνεδιβάσθη
δὲ καὶ ὁ αὐτοκράτωρ Βασιλεὺς» περὶ οὗ ἐπίσης ὡμι-
λήσαμεν ἐν τῇ προτέρᾳ ἡμῶν Ἐπιθεωρήσει. Τε-
λευταῖον δὲ ἐδιδάχθη ὑπὸ τοῦ θιάσου Προόδου νέον
ἔργον ἐπιγραφόμενον ὁ «Προμηθεὺς ἐν Ὀλύμπῳ», ὑπὸ
Ι. Καλοστύπην. Περὶ τοῦ ἔργου τούτου ἐκ τῶν δημο-
σιευθέντων ἐν ταῖς ἐφημερίδιν ἐξάγομεν ὅτι πᾶσα ἡ
ἀξία αὐτοῦ συγκεντροῦται ἐν τῷ θεαματικῷ αὐτοῦ, εἶ-
νε τῶν pièces à spectacle ἐν Γαλλίᾳ λεγομένων ὥς ἡ
Vénus Noire τοῦ Adolphe Belot καὶ διὰ ὁ Michel Strogoff
τῶν Verne καὶ Dennery, ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι οὐδέποτε
δυνάμεθα νὰ δεχθῶμεν ὅτι ὥς διὰ μαγείας τὸ ὑπαί-
θριον θέατρον τοῦ Παραδείσου μετετρέπη, εἰς Gaîté
ἐτι δὲ μᾶλλον εἰς Châtelet σὺν τῷ σκηνικῷ αὐτῶν
διακόσμῳ. Ὁ Michel Strogoff διδάσκεται καὶ ὑπὸ τοῦ
θιάσου Ταβουλάρη, ἀλλὰ δύναται νὰ παραβληθῇ ἡ
διδασκαλία αὕτη πρὸς ἐκείνην ἥτις ἐγένετο ἐν τῷ
Châtelet καθ' ἣν καὶ αὕτη ἡ Κροστάνδη παρεστῆ
ἐπὶ τῆς εὐρυτάτης αὐτοῦ σκηνῆς, ἡ ἐθοφρουρὰ δὲ
ἀνέκρουε τὸν ῥωσικὸν ὕμνον; Κατὰ τὰ τελευταῖα
ταῦτα ἐτη παρετηρήθη ὅτι τὸ θέατρον ἀπολείπεται
τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ καὶ ἐκπίπτει ἡ δραματικὴ ποιή-
σις ἐπιδιδωκομένου τοῦ θεαματικοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἀπο-
μιμούμεθα πᾶν ὅτι παρὰ ξένοις ὑπάρχει, ἔπρεπε
ν' ἀπομιμῶμεν καὶ τὰ ἔργα ταῦτα, προβαίνοντες
εἰς ἀπομιμήσεις αἵτινες μᾶλλον παρ' ὅσαι δύνανται
νὰ λογισθῶσιν. Οἷα πᾶσχει ἡ πατρις τῆς δραματι-
κῆς ποιήσεως!

Ἄλλο ἔργον, διδασκὲν ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεά-
του Τσόχα, εἶνε ἡ Νεράϊδα, δρᾶμα εἰς πράξεις
τρεις, ὑπὸ Δ. Γρ. Καμπούρογλου. Ταῦ δρᾶματος τού-
του ἐδημοσιεύθη ἡ ὑπόθεσις. Κατ' αὐτὴν ἀθηναῖος
τις ἀρχῶν, ὁ Μιχαήλ, νέος φιλόπατρις καὶ ἐνθουσιώ-
δης ἀπὸ τοῦ παραθύρου αὐτοῦ τὴν νύκτα θορνεῖ
τὴν τύχην τῆς πόλεως, ὅτε αἰφνης ἀκούει φωνὰς γυ-
ναϊκῆς ἐπικαλουμένης βοήθειαν, ἣν σπεύδει νὰ πα-
ράσῃ αὐτῇ. Μὴ δυνήσας δὲ ν' ἀνακαλύψῃ τὸ συμ-
βαῖνον συγκρούει τὰς χεῖρας, ὅτε ἀνακαλύπτει ὅτι
ἐντὸς αὐτῶν ἐνέκλεισε τὴν ἄκραν πέπλου, ὃν σύρας
βλέπει ἐμφανιζομένην πρὸ αὐτοῦ Νεράϊδαν. Ἡ Νε-
ράϊδα αὕτη πληροφθερεῖ αὐτὸν ὅτι εἶνε τὸ πνεῦμα
τῆς Καρυάτιδος, τῆς ἀφαιρεθείσης ἀπὸ τοῦ Ἐρε-
χθίου τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ἐκεῖ που κατακειμένης,
θορνουμένης δὲ διότι ἀπέρχεται τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐπι-
καλουμένης βοήθειαν παρὰ τῶν λοιπῶν Καρυατίδων.
Ἡ Νεράϊδα ἀκολουθεῖ τὸν αὐτὴν κατόχον τοῦ πέ-
πλου αὐτῆς.

Ἄλλ' ὁ Μιχαήλ ἀποστέλλεται κατεπειγόντως εἰς
Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν
πρὸς ἀνανέωσιν τῶν προνομίων αὐτῆς. ἔχων δὲ ἐν Ἀθῆ-
ναις ἐχθροὺς ἐν οἷς καὶ μερὶς τῶν Ἀθηναίων ἐπὶ κε-
φαλῆς ἔχουσα ἀρχοντά τινα Χειλᾶν ὀνόματι, πατέρα
τῆς μνηστῆς τοῦ Μιχαήλ Δάφνης, ἣν κατέλειπεν
οὗτος χάριν τῆς Νεράϊδας. ἥτις, ὥς θνητὴ, φέρουσα
τὸ ὄνομα Καρυά, ἐθεωρεῖτο ὡς κόρη ἀρχοντοπούλα.
Οἱ ἐχθροὶ τοῦ Μιχαήλ μαθόντες ὅτι οὗτος ἐπανέρχε-
ται σχεδιάζουσι τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ, ἥς καὶ ἐ-
πιτυγχάνουσι ἅμ' ἐπανελθόντος. Ἡ Καρυά μαθοῦσα
ὅτι ὁ Μιχαήλ ἐπανῆλθε καὶ δὲν ἔσπευσε πρὸς αὐτήν,

διανοεῖται ὅτι ἀπευκαταῖον τι συνέβη αὐτῷ, ἐφ' ᾧ καὶ
μετημφισμένη ἐξέρχεται εἰς ἀναζητήσιν αὐτοῦ. Πε-
ριπλανηθεῖσα καὶ μὴδὲν μαθοῦσα ἐλάνερχεται εἰς
τὴν οἰκίαν αὐτῆς, ὅτε οἱ πόδες αὐτῆς συναντῶσι τὸ
πτῶμα τοῦ Μιχαήλ. Ἡ Καρυά κλαίει ἐπὶ τῷ θανάτῳ
τοῦ προσφιλοῦς ὄντος, ἀνεγνωρίσθησα δὲ συλλυμνά-
νεται, ἀλλὰ κατορθοῖ νὰ φονεύσῃ τὸν μέλλοντα
ν' ἀπαγάγῃ αὐτήν, ὅς ἦν καὶ ὁ τὸν Μιχαήλ φονεύ-
σας. Ἡ Νέα Ἐφημερίς ἐξ ἧς συντηρώτερον ἀ-
ρυσόμεθα ταῦτα ἐπιπροστίθηναι: «Οὕτω διαλύεται
τὸ δρᾶμα κατὰ τὸν ὅσον ὃν κρατοῦμεν μυθικὸν ἀπὸ
τούς ἀναγνώστας ὕμνον». Ἐπὶ τῷ μυθικισμῷ αὐ-
τῆς περὶ δραματικοῦ ἔργου ἐκφράζομεν αὐτὴν συγκα-
ρητήρια, αἵτινα θὰ ἦσαν θερμότερα ἂν ἔλεγεν ἡμῖν
τοὺς λόγους αὐτοῦ. Τί ἀκατονόητα πράγματα!

Νέον ἔργον ἄρτι διδασκὲν ἐν τῷ Παραδείσῳ εἶνε
καὶ ἡ Γκόλφω, εἰδυλλιακόν (;) ὥς ἐπιγράφεται
δρᾶμα, ὑπὸ Περεσιάδου, τὴν ὑπόθεσιν τοῦ δρᾶμα-
τος τούτου οὐχὶ πρωτότυπον παραλείπομεν, παρατη-
ροῦντες μετ' ἐπιφυλάξεως, διότι δὲν ἠκούσαμεν τὸ
ἔργον, ὅτι ὥς ἐκ τῆς μικρᾶς ἀναλύσεως ἦν ἀνέγνω-
μεν φαίνεται ὅτι τὸ δρᾶμα ἐνέχει σκηνὰς ἐξ ἄλλων
δραμάτων.

Ὁ πρῦτανος τῶν γάλλων κριτικῶν Sarcy ἐν τινι
τῶν τελευταίων ἐπιφυλλίδων αὐτοῦ προὔτεινε τὴν κα-
τάρτησιν τῶν γενικῶν δοκιμῶν, αἵτινες χάριν τῶν κρι-
τικῶν γίνονται, νὰ μεταβαίνωσιν οἱ κριτικοὶ εἰς τὸ
θέατρον κατὰ τὴν πρῶτην παράστασιν. Τοῦτο προὔ-
καλεσε ζήτημα, τὸ δὲ Figaro διωργάνωσε συνεντεύξεις
μετὰ διαφόρων διευθυντῶν τῶν θεάτρων, ἐν οἷς καὶ
μετὰ τῆς Σάρρας ὡς διευθυνούσης τὸ θέατρον Re-
naissance.

ΧΡΟΝΙΚΑ. — Ἀσμενέστατα ἀνέγνωμεν ὅτι ὁ σοφὴς συγγραφεὺς
τῆς *Histoire de la musique dans l'antiquité* x. Gevaert
ἀποπερατοῦ ἔκτενός καὶ λίαν ἐνδιαφέρον ἔργον, ὅπερ ἔσται οἷον
συνέχεια τοῦ προσημειωθέντος καὶ θὰ πραγματευθῇ τὰ περὶ τῆς
μουσικῆς ἀπὸ τῆς ἐλληνικῆς μέχρι τοῦ γρηγοριανοῦ αἵματος. Τὸ
ἔργον τοῦτο τοῦ ἐξόχου διευθυντοῦ τοῦ Ὁδεῖου τῶν Βρυξελλῶν θὰ
παράσῃ ζωηρὸν φῶς, ὡς φέρεται, εἰς ζητήματα ἐνδιαφέροντα τὴν
μουσικὴν ἐπιστήμην.

Παραρρήματα.

Αἰτούμεθα συγγνώμην παρὰ τῶν ἡμετέρων ἀνα-
γνωστῶν ἐπὶ τῇ παρεϊσθένει παραρρημάτων τινῶν ἐν
τῷ μετὰ χεῖρας τεύχει, αἰτίαν ἐχόντων τὴν τυπογρα-
φικὴν ἀνωμαλίαν, ἥς ἐνεκα καθυστερεῖ ἐν τεύχος. Τὰ
κυριώτατα παραρρήματα εἶνε τούτοις:

Ἐν τῇ πραγματείᾳ περὶ ἐθνογραφικῆς θέσεως τῶν Τσακώνων.
Σελ. 755 στιχ. 2 ἀντὶ Φορεθουάκης ἀναγν. Φορεθούρης Σελ.
757 στιχ. 18 ἀντὶ 130ος ἀναγν. 13ος Σελ. 756 στιχ. 25 ἀντὶ
ἄλλο ἀναγν. ἄλλοι δὲ Σελ. 758 ἐν τῷ πίνακι ὀνομάτων ἀριθμ.
2 ἀντὶ Ασιπιδίου ἀναγν. Ασιωνίδου. ἀντὶ Deffer ἀναγν. Deffner
ἀριθμ. 3 ἀντὶ βοσκῶ ἀναγν. βοσκῆ ἀντὶ Βασσίνια ἀναγν.
Βασσίνια ἀρ. 4 ἀντὶ δέρεθρον ἀναγν. δέρεθρον, ἀριθμ. 5 ἀντὶ Δερνι-
κεῖχον, Δερνικεῖχα, ἀντὶ ἔτ κ ο ε ἰ κ α, ἀντὶ ἄα ἄλ. ἀν. 6 ἀντὶ τὸν
λίχος τοῦ Λίχκ καὶ ὅπου ἄλλαχθ' ἀριθμ. 8 ἀντὶ Ἐγκνιστουρίς
Ἐγκλιστουρίς, ἀντὶ Πράστον Πραστὸν ἀριθμ. 12 ἀντὶ Céri ρίζης.

Ἐν δὲ τῇ ἐπιφυλλίδι.

Σελ. 756 στήλ. 2, στιχ. 10 ἀντὶ προσωπικῆς ἀναγν. προσωκῆς,
στιχ. 20 ἀντὶ μακρῆς σειρᾶς μακρὴν σειράν. Σελ. 757 στήλ. 2
στιχ. 1 ἀντὶ συνελέχθησαν συντάχθησαν κτλ.